

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 37/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. Z., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. P., B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 5 C 785/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. Z. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. októbra 2003 doručené podanie Ing. P. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. P., B., označené ako „Ústavná sťažnosť na súdmi zavinené prieťahy v konaní“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda Okresný súd v Bardejove (ďalej len „okresný súd“), ktorý sa v konaní o náhradu škody vedenom pod sp. zn. 5 C 785/00 mal dopustiť zbytočných prieťahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Na základe argumentov uvedených vo svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľ požiadal, aby o nej ústavný súd svojím nálezom rozhodol takto:

„Základné právo Ing. P. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené mu čl. 48 odst. 2 Ústavy SR a na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené mu čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom odporcu v konaní pod spisovou značkou 5 C 785/00 bolo porušené.

Odporcovi sa zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva navrhovateľa.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi primerané zadostučinenie v sume 500.000,- Sk do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhlľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prieťahov,

a tým ani porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 131/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti, ako aj z informácií poskytnutých okresným súdom zo súdneho spisu vo veci sp. zn. 5 C 785/00 zistil, že konanie o náhradu škody sa začalo 13. septembra 2000 doručením žaloby sťažovateľa. Z vyjadrenia okresného súdu č. Spr. 740/03 z 24. novembra 2003 ďalej vyplynulo:

„Prvý úkon vo veci bol urobený dňa 27. 9. 2000, keď žalobca bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby žalobca splnil dňa 10. 10. 2000 a úpravou zo dňa 24. 10. 2000 bola žaloba žalobcu doručená žalovanej strane na vyjadrenie sa. Žalovaná strana písomné vyjadrenie k žalobe doručila dňa 14. 11. 2000, ktoré dňa 20. 11. 2000 bola doručená žalobcovi. Dňa 13. 3. 2001 bola požiadaná Okresná prokuratúra v Bardejove o zapožičanie ich spisu o vyšetrovaní vzniku a príčin škody, ktorej náhrada je predmetom konania. Po zapožičaní žiadaného spisu, úpravou zo dňa 11. 9. 2001 bol vo veci nariadený termín pojednávania na deň 18. 10. 2001, ktorý pre neprítomnosť žalovanej strany bol odročený na neurčito. Úpravou zo dňa 7. 2. 2003 bol vo veci nariadený ďalší termín pojednávania, ktorý opätovne pre neprítomnosť žalovanej strany bol odročený na neurčito, pričom však žalovaná strana súdu oznámila, že svojím zastúpením v spore poverila právneho zástupcu a zároveň predložila preň plnú moc. Úpravou zo dňa 4. 9. 2003 bol vo veci nariadený termín pojednávania na deň 10. 10. 2003. Na tomto pojednávaní bolo vo veci meritórne rozhodnuté tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá. Rozsudok bol dňa 4. 11. 2003 vyhotovený a dňa 5. 11. 2003 vypravený. Ako vyplýva z v spise pripojených doručeníek, rozsudok právna zástupkyňa žalobcu prevzala dňa 7. 11. 2003 a právny zástupca žalovanej strany ho prevzal dňa 6. 11. 2003.“

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že konanie o náhradu škody sp. zn. 5 C 785/00 prebiehalo pred okresným súdom od 13. septembra 2000 do 10. októbra 2003, keď bolo rozhodnuté tak, že žaloba sťažovateľa bola zamietnutá. Z informácií poskytnutých okresným súdom 12. decembra 2003 ďalej vyplynulo, že sťažovateľ sa proti tomuto rozsudku okresného súdu odvolal.

Ústavný súd preskúmal aj ďalší postup okresného súdu po vynesení jeho rozsudku 10. októbra 2003 a zistil, že potom, čo sťažovateľ podal proti rozsudku 3. decembra 2003 odvolanie, okresný súd 21. januára 2004 postúpil spis Krajskému súdu v Prešove, kde sa nachádza aj v súčasnom období.

Pokiaľ ide o konanie súdu pred prijatím jeho rozhodnutia, napriek tomu, že nebolo celkom plynulé (najmä obdobie od októbra 2001 do februára 2003, pričom túto skutočnosť uznal aj predseda okresného súdu vo svojej odpovedi z 20. marca 2003 - Spr 1552/03 a 1555/03 na sťažnosť sťažovateľa), tento jednorazový priesťah v konaní však súdu nebránil, aby vo veci konal a po zistení všetkých skutočností 10. októbra 2003 aj o nej rozhodol. Ústavný súd už vo svojej judikatúre uznal, že „Nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov“ (I. ÚS 120/03, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01), pričom jednorazový „výpadok“ v konaní súdu nesignalizuje bez ďalšieho možnosť zbytočných priesťahov v konaní. Možnosť zbytočných priesťahov nesignalizuje ani postup okresného súdu po podaní odvolania sťažovateľa (december 2003 - január 2004).

Ústavný súd preto zobrať do úvahy ako povahu veci, tak aj jej zložitnosť, ďalej celkovú doterajšiu dobu konania vo veci sp. zn. 5 C 785/00 pred okresným súdom, ako aj jeho samotný postup pred jeho rozhodnutím a po ňom a skonštatoval, že vzhľadom na uvedené skutočnosti jeho doterajší postup nesignalizuje možnosť zbytočných priesťahov v konaní, dôvodnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z tohto dôvodu aj sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2004